

Освенъ това, всѣка дума представя картина, образъ на нѣщо живо, било отъ физическия, било отъ духовния свѣтъ. Спомнете си, кое бѣше първото окултно музикално упражнение, което ви се даде въ Школата. Първото музикално упражнение бѣше отъ физическия свѣтъ: „Сила жива изворна течуща“. То представя жива картина на водата, която тече, която се движи. Второто музикално упражнение бѣше: „Изгрѣва слънцето“. Когато изговорите думитѣ „изгрѣва слънцето“, вие започвате да мислите. Имате предъ себе си жива картина на изгрѣващото слънце. Вие си представяте, какъ слънцето изгрѣва, какъ праща свѣтлината си въ цѣлата природа и какво върши тази свѣтлина. „Изгрѣва слънцето, праща свѣтлина, носи радостъ за живота тя“. На какво се дължи тази радостъ? — Радостта се дължи на това, че всички растения изникватъ, растатъ и се развиватъ. Това е друга картина, но вече отъ астралния свѣтъ, въ който енергиитѣ сж по-възвишени, по-фини отъ тия на физическия свѣтъ.

Третото музикално упражнение, което ви се даде, бѣше: „Сладко медено“. И то събужда въ въображението редъ картини: за слънцето, за цвѣтята, за пчелитѣ и тѣхния животъ, за културата имъ, за тѣхната голѣма чистота. Тия картини осмислятъ думитѣ „сладко медено“. При тия картини изпжква идеята, която се съдържа въ думитѣ „сладко медено“. Това сладко е дошло отъ слънцето